

Telegraful Roman.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile
să se adreseze Administrației tipogr. arhid. Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Corespondențele
să se adreseze Redacției «Telegraful Român», str. Măcelarilor Nr. 45.
Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSETIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douări 24 fil., — de trei 30 fil.
rândul cu litere garmond.

Nr. 8951 Școl.

Notificare oficială.

Se aduce la cunoștința onoratelor oficii protopopești și parohiale, că pentru anii viitori școlari s'au tipărit blanșete nouă de date statistice școlare.

Aceste blanșete se deosebesc în unele privințe de cele de până acum. Cei chemați a le umplea, sunt poftiți să cu cea mai mare atențion la toate rubricile, pentru datele noastre statistice să fie toate cât se poate de exacte.

Blanșetele necesare se vor procura dela «Librăria arhidiceziană», cu prețul alor de până acum.

Sibiu, 14 August 1914.

Consistorul arhidicezan.

Lupta mare din Galitja.

Sibiu, 4 Septembrie n.

Încă nu e terminată lupta uriașă, care se dă la granițele rusești, între trupele noastre, aliate cu cele germane, și între trupele rusești, dar e mare speranță, că rezultatul ei final va fi favorabil trupelor noastre. Aceasta era știrea, pe care am primit-o de pe câmpul de răsboiu încă Mercuri, după tipărirea numărului nostru din urmă.

Mai târziu apoi, tot Mercuri, a venit a doua știre, cam modestă, care însă ne spunea mult, foarte mult, anume: că nu numai aripa stângă a trupelor noastre din Galitja, însuruită în lungă linie de bătăie la granița rusească, a scos pe dușman din pozițiile sale și l'a luat la urmărire, ci acum și centrul nostru a spart cordonul rusesc și a silit pe dușman să se retragă din pozițiile bune pe care le avea ocupate. Iar eri, Joi, știrea a fost confirmată și dată în întreaga ei însemnatate, care este foarte mare. Trupele noastre din centru, conduse de inspectorul de armată Auffenberg, au raportat adecă o învingere din cele mai străluște asupra dușmanului. L-au silit să se retragă la mari depărtări, au pus mâna pe 160 tunuri rusești și au făcut prizonieri vre-o 30.000 de Ruși, întrând apoi în legătură cu trupele noastre dela aripa dreaptă, care trebuie să lupte în contra unor trupe cu mult mai numeroase rusești și au lipsă urgentă de ajutor. Aripa noastră stângă, de sub comanda generalului Dankl, a ajuns la Lublin și a început să asedieze acest oraș însemnat.

In general se poate spune deci, că trupele noastre, despre care și dușmanul recunoaște că luptă cu un eroism extraodinar, sunt superioare trupelor dușmanului, cu toate că acestea sunt mai numărătoare, și că succesele pe care le-au avut ele până acum sunt de o însemnatate destul de mare. Dacă va succede și aripei drepte, care are să poarte luptă grea cu dușmanul în Bucovina, să spargă odată rândurile rusești, atunci învin-

gera desăvârșită va fi pe partea noastră! Si suntem siguri, că va veni cât mai curând știre și despre acest îmbucurător eveniment.

Conducerea trupelor noastre a acceptat, cum se afirmă, aceeași tactică, pe care a aplicat-o și statul major german cu succes atât de bun față de Francezi. În urma acestei tactice s'a arătat apoi din primul moment superioritatea trupelor noastre asupra celor rusești, care, deși sunt mai numărătoare, încep să fugă când văd că ai noștri sunt prea aproape de ele și stau gata de asalt. Le cuprinde groaza!

Aceea ce a putut fi constatat apoi în cursul acestor zile grele dela granițele rusești este, că Rușii au spioni pretutindenea, care le fac cele mai însemnate servicii. Le dau semne despre mișcările trupelor noastre în diferite forme: cu oglinzi, cu lampe, cu ajutorul morilor de vânt, prin fulg slobozit pe horn, care e când alb, când negru etc. În contra acestui sistem de spionaj au început însă ai noștri o procedură foarte energetică și în viitor Rușii nu vor mai putea fi ținuți în curent cu mișcările trupelor noastre.

Nemții spre Paris.

Știrile aduse de ziarele mari, bine informate, ne spun, că încunjurarea Parisului din partea trupelor germane nu va mai întârzi mult. Iar după unele gazete s-ar fi și început deja. Ca positivă e dată însă numai știrea, că consulii tuturor statelor, care stau în raporturi prietenești cu Franța, au îndemnat pe toți supușii statelor lor să părăscă Parisul în timpul cel mai scurt posibil. Si de fapt, nu numai cetățenii streini, ci și Francezii băstinași, părăsesc în grupuri mari Parisul și caută să se refugieză în altă parte, temându-se, că Parisul are să fie făcut una cu pământul din partea Germanilor. Deasupra Parisului s'au mai arătat câteva aeroplane germane, și din ele au mai fost aruncate bombe asupra Parisului, fără a face însă mari stricări. Trupele germane de altăcum au avut Marți o nouă splendidă învingere. Conduse de moștenitorul de tron al Germaniei ele au bătut zece corpuri de armată franceze, între Reims și Verdun. Atacul trupelor franceze din Verdun a fost respins. Francezii sunt urmăriți. Fortăreața Givet, cea mai însemnată între Namur și Paris, a căzut încă Luni în mâna Germanilor. Drumul e deci acum cu adevărat deschis de tot spre Paris.

Nemții bat pe Ruși.

Invingerea trupelor germane, comandate de generalul Hindenburg, asupra trupelor rusești, la frontierele Prusiei, e de o însemnatate cu mult mai mare decum aparea la început. Cinci corpuri rusești de armată au fost nimicite de tot, 70.000 de soldați ruși au ajuns în captivitate, dintre cari 300 de ofițeri, cu doi comandanți de corp în frunte, și întregul material al artilleriei a fost distrus.

Nemții au pus mâna pe 516 tunuri rusești. A fost o luptă catastrofală pentru Ruși, cari au fost încunjurați și atacați din trei părți de trupele germane și au fost împinsă spre un teren mociroș, de unde nu mai este scăpare pentru ei. Trebuie totuși să se prede. Când a audiat împăratul Wilhelm despre aceasta frumoasă învingere, a avansat imediat pe generalul Hindenburg, comandantul trupelor germane de la granițele rusești, și i-a conferit ordinul *Crucea de fier clasa I*, trimițându-i următoarea telegramă: «Prin deplina învingere raportată în lupta de trei zile asupra puterii mari rusești și-a câștigat armata pentru totdeauna recunoașterea patriei. Sunt mândru, împreună cu întreaga Germanie, de aceasta prestăriune a armatei de sub conducerea Diale! Transmite bavelor trupe recunoașterea mea împăratescă.» E de notat, că generalul Hindenburg, astăzi de 67 de ani, se află de trei ani treceat la pensie, dar când a isbuțnit răsboiu a fost reactivat și încredințat cu conducerea armatei trimisă în contra Rușilor și compusă din trei corpuri de armată germană. S'a arătat vrednic de misiunea ce i s'a dat, pentrucă cu trei corpuri de armată a bătut și a nimicit cinci corpuri rusești, tocmai în zilele, în care guvernul francez se lăuda în proclamația adresată națiunii franceze, că Rușii se află pe drum spre Berlin!

Infrumusețări franceze.

Din partea marelui stat major francez se dă următorul comunicat despre luptele din urmă cu Germanii: »Inaintăm mereu spre Lorena, unde de două zile decurge un adevărat răsboiu de asediare. Armata principelui de coroană (german) am bătut-o. În direcția spre Le Cateau și Peliseul am avut însă în parte eșecuri, care ne-au silit să ne retragem. În direcția spre Hugel și Cambrai trupele franceze și engleze, atacate de trupe mai numeroase germane, s'au retras spre sud. Lupta generală s'a dat apoi la S-Quentin. Dreapta noastră a respins armata germană spre Oise, dar în urma înaintării aripii drepte germane, noi ne-am retras de nou. Armata noastră nu a fost nici unde în disordine. Starea generală e neschimbătă, cu excepția ariilor. La aripa noastră stângă Germanii au cucerit puțin teren.« Bieții Francezi vor trebui să pună premiu mare pe seama celui ce va putea scoate din comunicatul acesta, că adevăratul care este: Au înaintat, ori s'au retras trupele franceze? Au bătut pe Germani, ori au fost ele bătute?

Presă din România.

O parte a presei din regatul român continuă a publica tot felul de știri fantastice despre «splendidele» învingeri ale Francezilor și Rușilor, și despre «mari înfrângeri» suferite de trupele noastre și cele germane. Acestei prese, cum se vede, inconștiente, îi adresează «Viața Nouă» din Cernăuți următoarele cuvinte înțelepte: «Cari sunt motivele, ce o îndeamnă pe

această presă să pledeze pentru Ruși? Dragostea pentru Francezi și pentru egalitatea lor, despre care ei au dat probe pe timpul terorismului, când au făcut egalitate între oameni după modelul miticului Procrustes, tâind capetele și picioarele cetățenilor francezi? Dragostea pentru Țarul tuturor Rușilor și al spânzurătorilor? Nu vede această presă curioasa coincidență, că în ajutorul Sârbilor regicizi au sărit, din întâmplare, numai popoarele, care și-au ucis și ele însle regii? Se caute în istoria Franciei și va afla cazul lui Ludovic al XVI-lea. Se citească istoria Angliei și se va îngrozi de moartea lui Carol I. la 1639. Sau să-și aducă aminte de uciderea țarului Pavel la 1801 și a țarului Alessandru II la 1881. Sârbii, Englezii, Francezii și Rușii, cu toții regicizi, s'au constituit într-o societate de ucigași, pentru apărarea reciprocă a intereselor lor. A atrage și pe Români în aceasta tovarășie odioasă înseamnă a espune un popor nobil disprețului lumii culte...» Foarte adevărat.

Acum e momentul!

De Georg Fleșariu,
maior ces. și regesc.

Prin răsboiu la pace! La pace cinstită și durabilă! Aceasta poate se fie acuma singura lozincă corectă, în criza mare prin care trece Austro-Ungaria. Orice altă modalitate de deslegare ar fi numai trăgănarea crizei, ar fi o pace căpocită și netrebnică, în detrimentul nostru politic, spre paguba noastră mare și insuporabilă economică, și în favorul contrarilor.

Întreaga noastră situație politică, înăuntru și în afară, însemna, până la asasinarea Moștenitorului nostru de tron și a marelui bărbat de stat Francisc Ferdinand, o aparentă întărire progresivă a dușmanilor și o asemenea slabire pentru noi, atât politicește, cât și militarește, dar mai ales în cele economice. Pe urma neînțelesei lipse de activități din partea noastră în criza din Balcani, am pierdut Balcanii de tot și în întregime. Am pierdut în Balcani poziția de mare putere a monarhiei, am pierdut teritoriul ce ne aparținea și era bun pentru expansiunea noastră economică, atât de necesară, ca pânea de toate zilele.

Cu tot dreptul și cu multă mândrie putea deci se spune săretul ministrul-potrivit al Sârbiei, domnul Pasici, unui colaborator dela «Leipziger Neueste Nachrichten», că: «Vremea muncește pentru Sârbia!» Da, da! Vremea, și noi cu ea, căci și politica noastră internă și esternă a muncit mult pentru Sârbia, care credea, că toate îi sunt realisabile, chiar și ideea scrisită a unei Sârbi mari, în contul monarhiei.

In calea realizării acestei idei fixe stătea în prima linie, ca pedește de neînvins, Arhiducele Moștenitor de tron,

Scopul politic al acestuia, crearea unei Austrii mari, puternice, unitare și indivizibile, l-au cunoscut bine cei cu ideea Sârbiei mari, și toți cei alături desmembratori esterni și interni ai monarhiei, și toți stăteau desnădăjduiți în fața acestui ideal politic al atât de mult necunoscutului bărbat de stat. S'a luat deci hotărârea din partea lor de a se delătura pedește din cale, de a fi asasinat cel mai puternic și cel mai activ promovator al ideei imperiului unitar, — energeticul Moștenitor de tron.

Dar afurisitii și lașii de asasini, cu năimitorii lor împreună, și cu toți sprijinitorii lor, au se plătească scump fapta lor mișelească. Căci ei toți au cunoscut pe Moștenitorul de tron și în el au cunoscut cea mai mare primejdie pentru realizarea planurilor lor îndrăznețe, și de aceea l-au omorât, — dar n'au cunoscut și armata noastră și n'au cunoscut și multele popoare ale monarhiei. Au jubilat deci înainte de vreme. Pentru că indivizi mor, dar imperii și națiuni trăesc mai departe, și vin deșteptate la viață nouă, chiar și atunci, când sunt considerate de moarte, recăstigându-și ele de nou puterile, atunci când moartea individualui, a ființei singuratic, a fost zguduitoare.

Si a putut se fie ceva mai groaznic, mai teribil, mai zgudujor, decât asasinarea lașă și bestială a Arhiducelui Moștenitor de tron al nostru? Nu! Sângeroasa dramă dela Sarajevo a fost o sguduire puternică pentru întreaga monarhie habsburgică și pentru toate națiunile sale, cari au uitat în urma ei toate certele interne naționale și ca prin minune și spre uimirea tuturor dușmanilor au format deodată un întreg împunător, o singură națiune mare a imperiului, care inspiră frică, respect groază. Si tocmai acesta era idealul de care era stăpânit în viață sa întreagă și înaltul defunct, așa că: împăcarea națiunilor și unirea lor într'un singur imperiu puternic, indivizibil, într'o singură națiune mare politică, neînvinsă, a monarhiei!

Da, ați jubilat prea curând, ucigașilor de principi, vrednici de blăstem. Rece zace în groapă corpul mort, dar simțim căldura spiritului mare și nobil, care trăia odată în el și care ne înviorăza mai departe, ne nobilitează și ne însuflețește pentru realizarea ideei înalte și singure măntuitoare a imperiului unitar. Ați crezut că l-ați omorât și pe acesta deodată cu nimicirea Moștenitorului de tron, voi, ucigașilor însălbătăciți, dar spre groaza voastră și a sprijinitorilor voștri vedeti acum tocmai contrariul dela aceea ce ați așteptat să vedeti. Fapta voastră barbară și îndrăsneața voastră tendință politică, de a vă estinde și a deveni mari în contul monarhiei, a deșteptat monarhia și pe toți cei politicești seduși ori nepăsători din somnul letargic, aducându-i la recunoașterea, că aceea ce ați voit să nimiciți cu omorârea Moștenitorului de tron: imperiul unitar, indivizibil, e o condiție indispensabilă de viață pentru monarhie, și prin aceasta a fost nimicită pentru totdeauna ideea voastră despre o mare Sârbie.

Ideea Moștenitorului nostru de tron despre imperiul unitar e cea mai puternică armă în contra tuturor tendințelor de desmembrare a monarhiei și înainte de toate în contra națiunilor de a însfârșa o Sârbie mare. Ideea aceasta, închegătoare de monarhie și de popoarele acesteia, a făcut se amușă în fața primejdiei celei mari toate glasurile de altcum lărmuitoare și conturbătoare: ireditari, panslaviste, kossuthiste, oligarhice etc., orice șovinism național și orice intoleranță națională.

Cât de frumos, de înălțător și de binefăcător e astăzi pentru fiecare patriot adevărat, să vadă atâtă iubire

sinceră, atâtă însuflătire pentru steagul negru-galben, pentru imnul habsburgic, pentru marșul lui Radetzky și al principelui Eugen, chiar și la aceia, cari până bine de curând le batjocureau pe toate!..

De unde deodată această întorsătură, favorabilă monarhiei? De unde? De acolo, că în fine a înțeles, a trebuit să înțeleagă chiar și orbul, că gloriosul nostru imperiu habsburgic formează pentru fiecare națiune scut și apărare sigură, mai ales însă pentru Maghiari, pentru Români și pentru Slavi. In special pentru Maghiari, cari stau singuri în lumea aceasta. Pentru Germani e mai ușor, căci aceștia au marea Germanie pe lângă ei, care îi apără ca o mamă bună. Dar ce se va alege din Maghiari, Cehi, Români, Poloni, Croați, etc., când imperiul acesta nu va mai exista? Groaza panrusismului (nu a panslavismului) i-ar face să-și aducă de multeori aminte de zilele bune vechi din Austria!

In fața primejdiei panrusești, care ne stă în față în îngrozitoarea ei ființă, au venit în fine toți la convingerea, că numai ca un imperiu unitar putem să ne împotrivi, păsind politicești ca o națiune mare, închegată, a imperiului, întocmai ca și brava noastră armată, pe baza egalității și a egalei îndreptățiri a tuturor popoarelor. Dar bine să ne însămnam, că nu numai în răsboiu și la plătirea dărilor are să fie adusă la valoare egalitatea și egala îndreptățire, ci și pe terenul politic, pretutindenea, și încă imediat după răsboiu. Ar mulțumi foarte mult popoarele monarhiei și numai o aluziune făcută în privința aceasta pe calea unui manifest, ori pe altă cale, și ar potența enorm de tare însuflătirea pentru răsboiu.

Lucrul acesta ar trebui să se facă necondiționat și cu grăbire, fie chiar și numai pe calea unei publicații a guvernului. Pasul acesta e o poruncă a necesității, de o valoare neprețuită pentru monarhie, în aceste vremi pline de primejdie, și monarhia ar putea exercita prin această o putere mare atractivă, asupra națiunilor ei proprii, precum și asupra vecinilor de aceeași naționalitate.

Însuflătirea popoarelor monarhiei, născută pe urma îngrozitoarei asasinării dela Sarajevo, și favorabila dispoziție de a fi pedepsită după merit aceasta faptă mișelească, unică în felul ei, precum și actuala dispoziție favorabilă răsboiului, trebuie menținute între toate împrejurările, trebuie întărite, și ceeace e mai însemnat, trebuie să fie esplotate. Au fost mai nainte scăpate din mâna cele mai favorabile ocasiuni, pentru a ne întări poziția istorică culturală, care ne compete în Balcani, de exemplu la începutul primului, și în cursul celui de al doilea răsboiu balcanic. Dar și astăzi ocazia este favorabilă. Avem pe partea noastră sprijinul moral al întregei lumi civilizate. Adevărat, că sprijinul politic era mai bun nai înainte, dar în schimb e astăzi însuflătirea pentru răsboiu neasemnat mai mare și generală, aproape fără păreche. Si tocmai însuflătirea e factorul cel mai puternic în fiecare răsboiu.

Ar fi pentru totdeauna de nerăbdare să sprijină politică, de a nu se întrebuița aceasta mare însuflătire pentru răsboiu, aceasta solidaritate și unire a popoarelor monarhiei, aceste sentimente generale, înviorătoare și înălțătoare, de putere proprie, în scopul încheierii societății, nu numai cu Sârbii, cu mercenarii și slujitorii, ci și cu măestrii și stăpâni lor, cu Rușii cei astuți, cu dușmanii de moarte ai monarhiei.

N'ar fi de nici un folos, dacă nimicim șoarecele veninos și mic, iar ursul cel mare, care mereu ne amintă cu înghițirea, rămâne neatins.

Adevărat, că de tot nu-l putem nimici; dar atâtă putere avem, ca să-i tăiem unghiile și să-i tragem o bătăie pe care să o simtă mai multe secole întregi.

Spre acest scop să cere însă, nu numai o armată excelent instruită și pătrunsă de patriotism, cum e, slavă Domnului, armata noastră, ci și o armată cu simț patriotic și politicește excelent instruită de politiciani, diplomați, bărbați de stat desinteresați, cari lăsând la o parte orice particularism național și de partid, să lucreze totdeauna și pretutindenea în prima linie pentru interesele mari ale imperiului unitar și nedespărțit habsburgic, ale unui imperiu puternic și fericit al popoarelor fericite, mulțumite și egal îndreptățite din el. Atunci apoi vom fi cu adevărat de neînvins, și împreună cu frații noștri din imperiul german vom fi stăpâni ai Europei!

«Ambulanța Petran» Cluj.

Apel.

Trei sute de mii de Români stau azi sub arme la hotare intru apărarea Monarhiei. Năvalnica lor viteză și neîndupăcata lor statornicie vor presăra cu morți și răniți cîmpurile de luptă. Jalea ne cutremură pentru morți, mila ne întărește pentru răniți.

Am socotit deci, că este o datorie și necesitate, pe căt de omenescă, pe atât de românească, ca aici în Cluj, unde se vor concentra în vedere clinicele în primul rînd victimele din cîmpul de răsboiu nordic, să creiām o instituție românească pentru răniți.

Eată pentru institutul «Economul» a organizat cu ajutorul reuniunii femeilor și al despărțământului Cluj al «Asociației» sub direcția directorului Bașota, în casele din grădina Petran, un spital cu 15 paturi și o ambulanță pentru răniți, cărora le ofere gratuit întreținere, tratament medical și panzamente.

Astfel instituit primul spital românesc din Monarhie, susținerea lui după proiectul de budget reclamă aproximativ 15.000 coroane la an, din care sumă partea cea mai mare e hotărât să o poarte «Economul» din cuota sa filantropică, destinându-o în prevalență pentru acest scop, iar pentru rest «Ambulanța Petran» e silită a apela la generositatea obștei românești, admîndându-se colectă publică prin ordinul Nr. 84/1914 al dlui comisar reg. ung. din Cluj.

Contribuirile generoase ne rugăm a le trimite cu indicarea scopului: pentru «Ambulanța Petran» băncii «Economul», Cluj.

Cluj, 31 August 1914.

Admin. «Ambulanței Petran».

„Rușii și Români“.

Sub titlul acesta publică ziarele maghiare textul unei scrisori, pe care domnul Dr. Gustav Weigand, profesor de limba și literatura română la universitatea din Lipsca, ar fi trimis-o ziarului „Epoca“ din București, care apoi a publicat-o ca document istoric. Noi nu mai primim, decănd s'a început răsboiul, nici un ziar din România, și astfel nu putem să dăm părerile domnului Weigand din primul izvor, ci numai din al doilea, din ziarile maghiare. Ele sunt următoarele:

Cel ce cunoaște numai că de căt istoria culturală a poporului român, stie foarte bine, că cultura română nu e rusască, ci e originară din Ardeal. Si ori că de a-supriți să se simtească România din Ungaria, trebuie se fie stabilit, că o parte din ei, greco-ortodoxii, dispun de o astfel de autonomie bisericăescă, care formează armă puternică pentru naționalitatea lor. Față cu această autonomie toate concesiunile treătoare pe cari le-a făcut Rusia Românilor din Basarabia, nu sunt altceva, decănd milioane, pentru că să poată acapara pe România din Bucovina, la cari politica casei habsburgice nu se lovește de împotrivirele ultrașovinilor. România din Bucovina se bucură de libertate deplină națională, au școale poporale, gimnasia, ba au și universitate. Literatură română și presei române nu-i face aci nime nici o miserie. Pecănd poporul român din Basarabia a ajuns în stadiul acela, că și-a uitat de originea latină, și de present să numește pe sine mai mult „moldovean“ decănd Român.

Când Rusia a putut ajunge, pe la mijlocul secolului trecut, ca se administreze Moldova, prin generalii ei, sau prin căte un domitor forțat dela Petersburg, primul lucru pe care l-a sevărât, a fost, că din liceul din Iași a eliminat limba română, pe seama căreia a cucerit acolo terenul însuflătirea plină de jertfirea de sine a Românilor din Ardeal.

De altcum, că Rușii cum întăleg fragmentarea cu alte națiuni, dovedește tratarea lor, nu numai cu Polonii, ci și cu poporul frate, cu națiunea ruteană. Cele 25 milioane de Ruteni din Rusia sunt fără școale fără teatru, fără gazete, fără tot ce aparține literaturii sau culturii naționale. Autonomia națională, la care s'au obligat în contractul dela Perejșvel, Rușii o întăleg astfel, că limba ruteană o eliminează de pe toate terenele. Si apoi de ce tratare

Când ti-am văzut la noi nepotul
M'a mai strelugerat o grije...
Pe trații mei, ce-au pierdut totul,
I-aș fi oprit să nu mai strige...
... „Trăiască“ — dar să nu să pară
C'am fi de-un sânge și de-o lege,
Ai mei nimica n'o să-i ceară,
Căci știu să cadă pentru rege.

Avem durere 'ngemânătă.
In glia țării 'ti de Pruncie
Iși doarme o soră 'nstrâinată
De noi — odihna de vecie —
Si 'ntre flăcăii ce 'n aurora
De mâne vor jura sub flamuri
Am doi Germâni, — nepoți de soră,
Mădițe prinse 'n alte ramuri.

Am și la noi aici, în gloate,
Atâtă neam... atâtă rude.
La ei mi's gândurile toate,
Dar rugăciunea-mi nu — s'aude.
Aduc pe culmea-ți de lumină
Din sbuciumarea mea măruntă
Si fruntea ta cea de regină
De sbuciumări e azi căruntă.

Vorbesc adeseori în rime
Cu trămantăriile-mi sărace
Si zic — trudită omenire,
Nu vine un Moise să te 'mpace...
Si de-ar veni — de-ar trece marea
Cu sufletele mai senine
I-ar fi zadarnică 'ncercarea,
Tot malul e surpat de tine.

Sibiu, 28 August st. n. 1914.

Maria Cunțan.

Nr. 402/1914.

(582) 1-3

Concurs.

Pentru ocuparea postului de învățător dela școală confesională gr.-ort. română din comuna **Bucium**, se deschide concurs cu termin de 15 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt: din cassa bisericei 150 cor., iar restul de 1050 cor. votat dela stat.

Cvartir în edificiul școalei, grădină în natură sau relut de 16 cor.

Pe lângă învățătoririle reglamentare alesul va fi dator să cânte răspunsurile la sfânta liturghie și la producții școlare, are a ținea strana stângă la utenie și vecernie și a conduce grădina de pomărit și legumărit.

Cei ce vor arăta pregătire muzicală mai înaltă vor fi preferați.

Dela concurrent să recere a se prezenta înainte de alegere la biserică spre a-și arăta dezeritatea în cântări. Cererile se adresează la subsemnatul oficiu protopresbiteral.

Orăștie, la 18 Aug. v. 1914.

Oficiul protopresbiteral al tractului Oraștie în contelegere cu comitetul parohial.

Vasile Domșa
protopresbiter.

Concurs.

Pentru întregirea postului de învățător dela școală conf. rom. gr.-ort. din **Tâmpa**, protopresb. Deva, (comună situată în nemijocită apropiere a gării Piski), se publică concurs conform ord. Vener. Consistoriu din 15 August Nr. 9923 Școl. în urma trecerii la penzie a fostului învățător Avram Laslav, cu termin de 15 zile dela prima publicare în „Tel. Rom.”.

1. Salar conform Art. XVI. din 1913, anume: 600 cor. dela comuna bisericească, iar restul dela stat.

2. Cvartir în noul edificiu școlar și 8 metri de lemn pentru învățător și sala de învățământ.

3. Pe lângă datorințele impuse prin lege și reglamentele în vigoare învățătorul ales va fi dator fără altă remunerație să facă și serviciul de cantor, conducând regulat copiii la biserică și cântând cu ei cântările liturgice.

4. Să țină regulat instrucție cu elevii școalei de repetiție.

5. Să instrueze corul adulților și să aranjeze cu ei producționi.

Doritorii de a ocupa acest post să-și asteaște rugările adjuse cu documentele necesare la oficiul protopresbiteral din Deva în terminul susindicate și să se prezinte în vre-o Duminecă sau sărbătoare în biserică spre a cânta și a face cunoștință cu poporul.

Alexandru Petrău
paroh, pres. com. par.
Ioan Muntean
notar.

Văzut: (578) 2-3 **Dr. Ioan Dobre**
protopop.

Nr. 202/1914. (580) 2-3

Concurs.

Pentru întregirea postului de învățătorcantor la școală conf. gr.-or. română din **Boroșneul-mic**, (Treiscaune), se publică concurs cu termin de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt: 300 cor. dela comuna bis., 150 cor. dela Preaven. Consistor., 80 cor. venite cantorale, iar restul se va primi dela stat, precum a beneficiat și fostul învățător; cvartir în natură și $\frac{1}{4}$ jug. grădină lângă școală.

Dacă din vina învățătorului ales s-ar detrage ajutorul de stat, comuna bisericească nu este obligată a îi suplini. Învățătorul ales va fi obligat în formă și conduce cor cu tinerimea adulță și cu copiii de școală și a conduce cântările liturgice cu corul elevilor sau cu al adulților. Va fi obligat mai departe să conduce școala de repetiție instruind pe elevii în pomărit, înșinând și conducând grădina de pomi, având a beneficiu de $\frac{1}{2}$ parte a venitului ei.

Cei ce reflectează la acest post sunt învățători și se prezinta în vre-o Duminecă ori sărbătoare în persoană spre a-și arăta dezeritatea în cântările bisericești și în conducerea corului.

Cererile de concurs sunt a se înainta în terminul fixat cîziului protopresbiteral gr.-or. al Treiscaunelor în Bereck.

Din ședința comitetului parohial, ca scaun școlar ținută la 13/26 Iulie 1914.

Eremie Ticusă **Gheorghiu Fazakas**
paroh, pres. notar.

Nr. 708/1914. **Văzut:** **Constantin Dimian**
protopop.

Nr. 152/1914.

(579) 2-3

Concurs.

Pentru ocuparea postului al Ilie de învățător dela școală confesională gr.-ort. poporala din **Mateiaș**, se publică concurs cu termin de 15 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt: 100 cor. dela comuna bisericească, 20 cor. pentru grădina de legumărit, plătibile semestral anticipativ, cvartir în natură, iar restul de 1100 cor. dela stat.

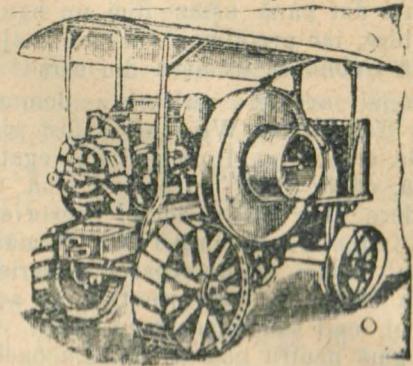
Concurenții își vor înainta suplicile lor instruite conform normelor în vigoare oficiului protopopesc din Cehalm până la terminul susindicate și au să se prezinte înainte de alegere la biserică în vre-o Duminecă sau sărbătoare, ca să fie cunoscuți din partea poporului.

Mateiaș, din ședința comitetului parohial la 13 August v. 1914.

Ioan Brotea
paroh gr.-or.

Nr. 687/1914. **Văzut:** **Ioan Bercan**
protopop.

Cele mai bune și sigure

motoară pentru îmblătit singur mutătoare, zdrobotire de peatră singur mutătoare, ferestrâu și mașină de crepat singur mutătoare. Motoară de benzín, gaz sugativ și oleu brut. Arangamente de mori. Pluguri cu motor, care se pot folosi și pentru transportare de greutăți (camionagiu), precum și de îmblătit.

Kellner és Schanzer
Budapest, Kálmán-utca 3.

Rugăm numai interesați serioși.

Croitorie modernă.

Subsemnatul măestru croitor, absolvent al academiei de croitorie din Budapesta și înzestrat cu cunoștințe temeinice, câștigate timp îndelungat în cele mai renumite ateliere din patrie și din România, cu începere din 1 Septembrie n. c. mi-am deschis

salonul de croitorie modernă
pentru vesminte bărbătești, pentru reverenzi etc.,

în strada Măcelarilor Nr. 30, parter, către stradă (înălțarea arh. episcopală și peste drum dela Catedrală) și execut cu toată acuratețea și cu prețurile cele mai moderate posibile tot felul de lucrări din această bransă.

Rog binevoitorul sprinț al inteligenței și al preoțimiei noastre din Sibiu și din provință.

Sibiu, 1 Septembrie n. 1914.

Cu toată stima: **Alexandru Fărcaș**
croitor.

(581) 1-4

Librăria Tipografiei arhidiecezane

Sibiu, strada Măcelarilor Nr. 45

ICOANE SFINTE

pictură de mâna în ulei, pe pânză, în orișicare mărime, pe lângă prețurile cele mai moderate ofere:

II.
Iisus pe Cruce
Inălțarea sfintei cruci
Ilie prorocul în carul de foc
Tăierea capului sfântului Ioan
P. Grigorie teologul
Sf. Vasiliie

III.
Botezul Domnului
Constantin și Elena
Sfantul Dumitru călare
Sfantul George
Maica Domnului
Petru și Pavel
Arhanghelii Mihail și Gavriil
P. Ioan Gură de aur
PP. Ioachim și Ana

IV.
Arhanghelul Mihail
Gavriil
Apostol ori care
Domnul Christos
Iisus în muntele Maslinilor
Sfantul Dumitru
Sfantul George
Ilie Prorocul
Ioan în pustie
Sfântul Nicolae
Simeon Andreiu
Evangelistul Ioan Luca
Marcu Mateiu
Prorocul Zaharia
Apostolul Iacob Filip

	Grupa I.				Grupa II.				Grupa III.				și Icoane din Grupa IV.			
	Mărimea în cm.				Mărimea în cm.				Mărimea în cm.				Mărimea în cm.			
	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	
foarte fine Cor.	39-20	44-80	58-80	81-20	106-40	35-	40-60	51-80	70-	89-60	30-80	37-80	46-20	61-60	78-40	28-
fine . . .	26-60	29-40	46-20	56-	72-50	23-10	27-30	40-60	49-	65-80	20-30	23-80	35-	43-40	60-20	18-20
simple . . .	14-	16-10	18-20	26-50	36-40	12-60	14-	16-10	23-80	32-20	11-20	11-90	14-	21-70	29-40	9-80

Prețurile indicate în sema de sus sunt a se înțelege numai la icoane pictate pe pânză și fără cadre (rame). La dorință se pictează însă și pe lemn, tinichea și aluminiu.

Deasemenea și cu angajamentul pentru **prapor** din orișice fel de materii și de orișice coloare pe lângă condițiile cele mai favorabile